

...кажете нещо за брака.

- Съвременното семейство е опорочено. То е съединение на полове, а трябва да бъде свято; не съединение, а хармония между двата пола. С Любовта Божия братята и сестрите в брака ще съзнаят повеленията Божии

Интервю с редактора на в. "Неделно утро" - бр.29 от 17 юли 1922 г.

...птиците са разрешили отношенията между половете по-разумно, даже и от съвременните хора, които го разрешават като млекопитаещите. НА СЪВРЕМЕННИТЕ ХОРА СА НУЖНИ ОЩЕ ХИЛЯДИ ГОДИНИ, докато разрешат този въпрос по човешки.

МОК, беседата "Време и сила."

Сега, въпросът е за любовта между младите от двата пола. Човешката душа е разделена на два пола — мъжки и женски. Жената е носителка на живота, на чувствата, а мъжът е носител на човешката мисъл, която е в основата на Божествения свят. Душата е една издънка, обърната надолу и разклонена, а половете са два клона от един общ корен. Така че вие младите ще се стараете да бъдете проявление на Божествената Любов — никакво лицемерие, никакво флиртуване! Вашите чувства в сърцата ви трябва да бъдат благородни. Разбирате ли? Когато имате една сестра или ученичка край себе си, вие трябва да я пазите като зеницата на окото си, разбирате ли! Това го изисквам от младежите. Ще бъдете така деликатни спрямо вашите сестри, толкова нежни в обръщанията си, в мислите си, в желанията си, че да бъдете един образец. Да знаете, че сте носители на човешката интелигентност. А от страна на младите сестри и ученички искам да бъдат към младите братя-ученици също така нежни и деликатни. Да имат такова уважение и почитание, че да придават импулс и благороден стремеж в техните души. Погледът ви не трябва да е неестествен и не трябва да го снемате бързо — това е прием на черното братство. Ще погледнеш брата си и ще му кажеш: Изпращам ти моята Любов, изпращам ти моята Светлина, давам ти моята Свобода. Така и всички вие в мое присъствие искам да се ползвате от моята Светлина и да бъдете свободни.

Една жена, когато ражда, животът ѝ виси на смърт. Тогава ще кажем: "Защо да ражда, да не ражда." Но раждането в този смисъл, както сега съществува, не е единственият процес в природата. Този начин на раждането е аномален процес, който съществува. Аз не искам да се спре. Ако разгледаме биологически въпроса, първоначално развитието на по-висшите същества как става? По-висшите същества, които са извън човешката раса, как се размножават? Там няма ни помен от този начин, по който хората се размножават. В нашето размножаване има много нечистота. Ония мисли и понятия откъде са дошли?

Най-лошото, което човек може да си представи, то е около женитбата. В цялото органическо царство, когато дойдем до тази деятелност - половата деятелност, най-опасното нещо е тя. Много опасно място е там. Всичките престъпления стават в половата област. Половата област в живота е тясно свързана със стомашната система. То е физическото, то са двата полюса. Стомахът, то е благородната страна на половата деятелност.

Деветнадесета неделна беседа, 5 февруари 1933 г., неделя, 10 часа, София Изгрев

Мъж, който е свързан с една възвишена жена, няма право да се свързва с друга жена. Той може да има общение с тази жена, колкото да се разговаря с нея, да ѝ услужва, да ѝ помага, да ѝ прави добрини, но да има връзки с нея, няма право.

"Беседи обяснения и упътвания" 1919, второ фот. изд.стр. 90-91

Когато в Писанието се казва да възлюбиш Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила, под сила се разбира човешката воля.

И сега вие, които живеете в тази епоха, така трябва да разбирате това, ако искате да ви се усмихне този Господ. Ако искате да Го видите, вложете във вашия ум, във вашето сърце и във вашата воля желанието да проявите любовта си, и веднага ще Го видите. Аз мога да ви посоча случаи, при които млади хора стават ясновидци, щом дойдат във възрастта на половата любов, която е най-малката любов, проявена на физическото поле. Момъкът казва: «Тя ми се усмихва.» Другите не виждат това - «Не, тя ми се усмихва», настоява момъкът. «Не, тя беше много сериозна» - казват другите. «А, много хубаво ми се усмихва тя.» - «Не, ти се заблуждаваш!» Аз вярвам, че младите ще потвърдят това, което говоря като факт. Половата любов е най-малката любов на физическото поле и ако в нея не можем да дадем жертви, как ще

можем да дадем жертви в Божията Любов? Затова Божията Любов започва с най-малките величини, тя е любовта на младите. Ако тази любов започне с лъжа, целият ви живот ще мине в лъжи - няма изключения. А ако тя започне по ум, воля и сила, целият ви живот ще бъде честен. Затова Христос казва: Бъдете свършени във всички ваши мисли, чувства и действия. Ако искате да се домогнете до Божията Наука, този е пътът, който аз съм проверил - в него няма никакви изключения.

Съборни беседи 1921, 20 август, събота, 10 часа сутринта.

Когато между мислите на един човек, или между мислите на двама, или повече души има хармония, винаги се образува светлина. Щом хармонията между мислите се наруши, в ума на хората наставка мрак, тъмнина. Този закон се проверява навсякъде в живота.

“Хармонизиране на енергиите” стр. 111; 20

Сега да ви кажа, любовта не е за младите, но за старите. Понякоя път аз съжалявам младите моми, че са изложени, те нищо не разбират за любовта да им говорят. На старите трябва да говорят за любовта. Туй е новата религия. За старите е любовта, те ще излязат от кошера. Младите ще се учат. Аз ето какво разбирам: тя е подпушване на благородните чувства. Дай му ход, както водата, да излезе от един извор. Така дай простор на своите чувства да потекат. Не всички, но изобилно да потекат от тебе навънка. Твоята мисъл да потече, твоите постъпки. Туй е правилото. Ти ще реагираш върху сърцето, казваш: “Чакай, какво ще кажат хората.” Най-после ти ще станеш неврастеник. Не подпушвай ума си. Аз туй, което чувствам и мисля, е право.

Тридесет и шеста неделна беседа, 11 юни 1933 г., София Изгрев

Първоначално, както е направен (човек), много добре е направен. После дошли други майстори, които са го поправили и някои неща не са на място. Сега трябва да дойде един майстор, да дойде да постави (всеки винт), всяко колелце, всяка част на своето място. Запример, ние говорим за Любовта, но Любовта има степени. Има полова Любов, която има две страни: полова Любов у мъжа и полова Любов у жената. Човек се е разделил. Що е половата Любов? То е един сложен въпрос. Защото в природата нещата, ако не се раздвояват, те не може да работят.

XVII година. 38 лекция на Общия окултен клас, държана от Учителя на 31 август 1938 г.

...Младият има хиляди желания, той ще се моли, на хиляди врати ще ходи. Младият казва: “Аз трябва да живея!”

Помнете едно правило: Когато вие искате едно удоволствие да се задоволи, удоволствието нарушава свободата на човека. Който и да е човек, който служи на удоволствието, той нарушава своята собствена свобода. Той нарушава не само собствената си свобода, но нарушава свободата и на другите. Всяко нещо, което е за удоволствие, турете го настрана. Едно правило е това. Най-после като няма какво да правите, задоволете вашето удоволствие. Който иска да се удоволствува, като сте направили всичко, тогава идете при удоволствието, кажете: “Какво може да направя и за вас, но и за другите?” Да се удоволствува, да бъде последното в живота ви. Ако най-първо вие искате да се удоволствувате, вие ще закъсате. Запример, искате хората да ви обичат, то е тяхна работа да ви обичат. Защо искате хората да ви обичат? – Вие предполагате, обичта не е само тяхна. Обичта не се отнася само до вас. Вие разсъждавате за Любовта. Една свещ в моята къща не е само заради мене. Слънцето, което е поставено горе на небето, еднакво свети на всичките хора без разлика и на буболечките, и на учените еднакво свети слънцето. В разните си положения, вие може да не приемате достатъчно енергия от слънцето. Но то има еднакво разположение към нас. И тогава турете идеята в ума си. Вървете по онзи път, по който слънцето върви, светете както слънцето свети. Изгрявайте и залязвайте, както слънцето залязва и изгрява. Каквото слънцето прави, правете го и вие отвън.

Хора, които имат чиста кръв, нямат тия отлагания и утайки, каквито се намират у хора с нечиста кръв. И каквито микроби и да се турят в организма им, той издържа. Тия хора не боледуват, не се простудяват. А хора, на които кръвта не е чиста, много лесно се заразяват. В окултната школа законът е същият. За да бъдете здрави, течението на вашето астрално тяло трябва да бъде правилно или както е казал Христос: “Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си”, а тази плът и кръв подразбира разумното Слово. Ако разумното Слово не проникне вътре във вашия организъм, вие не може да бъдете добри. Сега аз друг път съм ви превождал и пак ще ви приведа примера, че силата на словото е мощна! На английски има писано, не зная от кой автор, много работи, ред от факти за силата на волята. Извадени са известни пасажии от Евангелието, примери, кой човек как се е излекувал, със силата на волята. Една

госпожа, която 12 години е била болна, чела една от тези книги и среща един пасаж, който ѝ посочва как да се излекува със силата на волята. Тя казва: "От днес аз съм здрава". Казва, става от леглото си и започва работа. Това значи да направиш една вътрешна промяна в своето астрално тяло или в сърцето си. Тази воля трябва да бъде толкова силна, абсолютно без никакво (съ)мнение! Сега в положителния, във външния свят най-първо трябва да представите аргументи и факти, които да обоснове логически, за да усилят тяхната вяра. В окултната школа процесът е обратен. Ти най-първо трябва да повярваш, за да ти станат фактите ясни. Следователно, вие ще вложите вярата си и чрез тази вяра ще изпитвате, ще изяснявате фактите и тогава те ще ви станат ясни. И тъй е. Ще се заемете да преработите всички ония ваши стари мисли, вярвания, схващания, всичко туй ще го пресеете; няма да изхвърлите всичките стари мисли, а ще оставите в себе си само ония мисли, на които може да разчитате всякога, мисли, които сте добили чрез един жив опит.

Дето е светлината, там е и любовта. Значи, светлината се проявява само при любовта, а любовта се проявява само при светлината. Наистина, когато обичате някого, вие се готови да му запалите една, две, три и повече свещи, да осветите пътя му. Не го ли обичате, оставяте го да ходи в тъмнина. В тъмнината могат да се проявят различни страсти, желания, копнежи, но по никой начин любов. Любовта се изяснява само при светлина.

Мнозина мислят, че основа на страстта е любовта. Това е криво разбиране. Страстта води към престъпление. Любовта, обаче, изключва всякакво престъпление. Страстта е низше чувство в човека, което търси плячка. Вълкът, мечката, лисицата търсят някаква жертва, да се нахранят, да задоволят своя глад. Следователно, гладът е онази неразумна сила в човека, която го заставя да върши престъпления. В глада има нещо разумно. Който е разбрал разумното в глада, той е станал умен човек. Който не е разбрал разумното в глада, той прави погрешки и престъпления. - Кое е разумното в глада? - Потикът, който се събужда в човека. Когато разумният гладува, в него се събужда потик за работа. Той напряга ума си, да намери правилен начин, чрез който да задоволи глада си. Същевременно, гладът събужда скритите сили в човека, с което продължава живота му. Човек трябва да разбира естеството на глада и на жаждата и да се справя с тях разумно. Като разбере това, човек се домогва до едно от блаженствата, за което Христос казва: "Блажени, които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят".

Как се задоволяват жаждата и гладът? - Жаждата се задоволява с вода, а гладът - с хляб. Думата "хляб" се пише с ъ, а се изговаря по два начина: с я и с е. Когато желанието на човека за хляб е силно, той казва: Дайте ми хлябец. Обаче, когато е гладен, човек казва: Хляб! Той няма време да иска, да моли за хляб. Буквата "я" е силна. Тя показва, че някой човек е гладен, иска хляб. Гладът и жаждата са най - силните потици, които съществуват в природата. Те са мощни сили, с които природата си служи. Не е лесно да се бори човек с глада и с жаждата. Като мощни сили, те движат всичко живо, заставят го да работи. Всички животни се движат по единствената причина, да търсят храна, за да задоволят глада си. Когато са сити, животните спят. И човек, висшето животно, се движи, работи, учи, мисли, с единствената цел, да придобие храна, да осигури хляба си. Детето отива на училище, учи се, за да не гладува. Възрастният отива на църква, моли се, за да не изгуби Божието благословение, да има хляб, да вървят работите му добре. Детето обича баща си и майка си, за да не се лиши от хляба, като благо на живота. Можете да изнесете много идеални поводи за стремежа на човека да учи, да работи, да се моли, обаче, първичният потик на всичко това е гладът.

Мощна сила е гладът, но трябва да се разбира. Докато не се разбере, гладът е мъчение. Обаче, като се разбере, той се превръща в добро. Доброто е глад, който уталожва глада. Колкото и да е силен гладът, като дойде доброто, той отстъпва. Гладът слуша и изпълнява всичко, каквото заповядва доброто. Значи, доброто заповядва на глада. Когато остане неразбран, гладът заставя човека да прави престъпления. За да спрат престъпленията, доброто излиза срещу глада и му се противопоставя. Затова казваме, че доброто ще оправи света. дето отсъства доброто, там владее голяма грубост и жестокост. Страшно е да се срещнете на пътя си гладна мечка, гладен лъв или гладен вълк. Те се хвърлят грубо върху жертвата си и жестоко я разкъсват. Щом се яви доброто, жестокостта и грубостта отстъпват. Колкото и да е разгневен човек, когато доброто влезе в него като плод, той задоволява глада си с него и става тих и спокоен, на лицето му се явява мека,

спокойна усмивка. Усмивката не произтича от човека, но от доброто, което е влязло в него и задоволило глада му.

Като погледнете лицето на добрия човек, виждате, как е работила разумността върху него. Доброто е проява на разумността, т.е. на разумното слово, което оправя света. Когато даде път на разумността в себе си, човек има правилни разбирания за живота.

За да живее един човек на Земята, трябва да му се създадат условия за неговия ум, трябва да се създадат условия за неговото сърце, трябва да се създадат условия за неговото тяло. То е негово право. Когато Бог създаде човека, Той го създаде за най-хубавите условия. Създаде рая за неговия ум, създаде животните за неговото сърце, за да бъде един добър господар. Всичко туй е да има с какво да работи. Сегашният свят не е създаден от Бога, затова той е обречен на изменение. Дали вярвате или не, няма да спорим. За бъдеще, когато се създаде новият свят, ще го видите какъв ще бъде. В бъдещия свят, който ще се създаде, смърт няма да има. В бъдещия свят, който ще се създаде, женитби няма да има. Кой от вас е доволен от женитбата, както става сега? По този начин аз никога не бих се оженил. Като се ожениш, ще бъдеш един голям престъпник. Какви ли грехове няма да ти турят. Всичките грехове, които има, ще ти ги турят отгоре. И то хора, които са напреднали, онези, които те обичат. Един мъж казва за жена си: “Кой знае, ходила е с други мъже.” Той трябва да каже: “Всичко може да стане, но аз както я познавам, това тя не може да направи.”

Има един закон, който регулира отношенията на хората. Най-първо трябва да разбирате физическата любов. След това трябва да разбирате духовната Любов, да придадете топлина на човека и след това трябва да му придадете светлина. Така се образува цял един кръг. Най-първо е физическата любов, отношение към ближния. Там дето има физическа любов, има движение. Там, дето има духовна Любов, има топлина. Там дето има Божествена Любов, има светлина.

Радвайте се на любовта на всички хора, понеже своята любов е любов, и тяхната любов е любов. Всеки човек трябва да се радва на любовта, която Бог му е дал. Така трябва да бъде в бъдещето учение за човечеството, което ще дойде. Такава трябва да бъде любовта: материална, реална и идеална. Казвате: “Повярвай и ще бъдеш спасен.” Казвам: Повярвай във всичко онова, което става в материалния свят. Повярвайте във всичко онова, което става в реалния свят. Повярвайте във всичко онова, което става в идеалния свят. Аз съм ви казвал много неща, но сега като на християни от 20 век казвам: В света иде една нова епоха, в която ще царува една нова любов. В сегашния свят ще се материализира реалната любов. Когато Христос дойде на земята, с него постъпиха по чисто материалистически съображения. И затова Христос пита: “Когато Син човечески дойде втори път на земята, ще има ли достатъчно вяра между хората,” т.е. ще има ли достатъчно хора, които да Го приемат тъй, както реалната любов изисква, или ще постъпят по правилата на материалната любов? Ние знаем какви са последствията на материалната любов. От две хиляди години светът върви все по правилата на материалната любов, но виждаме последствията на тази любов. Вие познахте Христа донякъде с материалната любов. Но ако сега не можете да го познаете с реалната любов в душата си, вие нищо няма да постигнете. Вие трябва да го познаете реално и след това в душата ви да се роди стремеж към идеалната любов. Когато възприемете идеалната (любов) в душата си, вие ще се намирате в състоянието на нирвана, което, според индусите, се счита като сливане на душата с Бога.

Сега, за да ви стане мисълта по-ясна, казвам: Ако живеете във физическия свят, вие ще разберете надеждата. Като живеете в духовния свят, ще разберете вярата. Като живеете в Божествения свят, ще познавате любовта. Вярата е форма на любовта, а надеждата е форма на вярата. Мнозина мислят, че като дойдат до идеалната любов, ще се изгубят. Не, тогава именно ти ще познаеш, че си човек. Когато трите вида любов едновременно функционират в човека, тогава той ще познае, какво нещо е човек. Тогава той ще разбере какво нещо е човешкото сърце, човешкият ум, човешката душа и човешкият дух. Само тогава можете да разберете какво велико нещо е човекът. Тогава вие няма да гледате на хората с презрение, както сега гледате. Ще кажете: “Сляп бях едно време, но сега виждам. Глупав бях едно време, но сега имам знания. Студено беше сърцето ми едно време, но сега се стопли. В тъмнина бях едно време, но сега съм в светлина.” Когато трите вида любов започнат да функционират едновременно в тебе, тогава вие ще разберете стиха от Писанието: “Ще минете от смърт в живот.” Това подразбира възкресението на човека. Но човек не може да възкръсне, докато в него едновременно не действуват и трите вида любов:

материалистическа, реална и идеална. Когато тези три вида сили на физическия свят, в реалния свят и в идеалния свят действуват едновременно в човека, те ще създадат в него онези условия, при които той може да стане безсмъртен, да придобие гениален ум. Тогава всички хора ще бъдат талантиливи, ще могат да оценяват живота. Когато питате, как ще се спаси съвременният свят, казвам: Съвременният свят може да се спаси само по този начин, а именно като приемат всички хора в себе си и трите вида любов и ги оставят свободно до функционира в тях. По този начин ще се разрешат всички въпроси в живота. Светът се нуждае от гениални умове, които да разрешат икономическите въпроси в живота. Сега хората се стремят към физическо изобилие, но трябва да дойдат гениални умове, да покажат как могат да се стопят снеговете и ледовете. Като дойде любовта, тя ще разтопи всички ледове и снегове и за всички ще има изобилно земя. Светът се нуждае от гениални майки и от гениални бащи; светът се нуждае от гениални братя и от гениални сестри, които да имат в себе си трите вида любов. Ако вие имахте тази любов в себе си, бих направил един опит с вас. ..

Та ако сега и с вас (река) да направя този опит, трябва да ви чакам цели 250 години, а не разполагам с толкова време.

“Праведните ще просветнат.” – Кога? – Когато в тях почне да говори физическата любов, да пее реалната любов, и да мисли идеалната любов. Това значи да мине човек от смърт в живот. Животът тогава ще се осъществи така, както ние го очакваме.

Сега ще кажа още няколко думи, за да направя мисълта си ясна. Да не мислите, че има нещо хипнотическо. Ако отидете в един дом, дето има майка, баща, син и дъщеря, трима души могат да ви обичат. Бащата го обичат трима души: жената, синът и дъщерята. Майката я обичат трима души: бащата, синът и дъщерята. И синът го обичат трима души. И дъщерята я обичат трима души. Майката е реалното в дома. Бащата е идейното. А синът и дъщерята представят материалното.

11-та неделна беседа от Учителя, 12 декември 1937 г., 10 ч. преди обяд. София – Изгрев.

"Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие." Ако не искате да се радвате на малките добродетели, на малката любов, как ще се радвате на големите? Казвате: физическа любов и духовна любов. Любовта и с хиляди имена да я кръщавате, тя е любов. Какво лошо има във физическата любов? Казвате, че има и духовна любов. Какво има в духовната любов, какво има в Божествената любов? Във физическата любов има всичко Божествено, само не го виждате. И в Божествената любов има всичко физическо - и него не виждате. Във физическата любов има всичко духовно, но вие виждате само външната страна на любовта. Когато виждате само външната страна на любовта, то е физическата любов. Така не се разсъждава, любовта е една, тя има три проявления. На физическия свят ще разбирате любовта, както физическият свят изисква. В духовния свят ще разбирате любовта, както духовният свят изисква. И в Божествения свят ще я разберете, както Божественият свят изисква. Ако не разбирате физическата любов, ако не сте разбрали духовната любов, и Божествената любов не може да разберете. Хубаво, вие сте излезли от Бога, а не можете да носите Божествената любов, а не можете да разберете физическата любов. Това, за което хората говорят, то е неразбраната любов в света. В какво седи неразбраната любов? В неразбраната любов вие не искате да дадете право на другите хора да живеят, вие искате да подчините всичко на вас, вие да живеете, пък другите хора да ви робуват. Разбраната любов е, когато искате всички хора да живеят, както вие живеете и да бъдат и другите щастливи, както вие сте щастливи. Благото, което вие имате, го искате и за всичките, както вие го чувствувате, и те да го чувствуват. Това е метод на природата. Всичките страдания, които ние изпитваме от хиляди години, те са едни. За да разбираме пътищата на живата природа, в която Бог се проявява, как трябва да живеем? Бащата не постъпва съобразно със законите на любовта и носи лошите последици. Синовете в старини не го обичат. Учителят учи учениците си, но не ги учи както трябва. Отпосле те са непризнателни. Всички ние носим лошите последствия. Не че искаме това. Мислим тъй да мине. Всяко нещо в света, което е родено без любов, ще причини вреда. Всяка мисъл, която е родена без любов, ще причини страдания. Всяка дума, всяка постъпка, казани или направени без любов, за бъдеще носи ад. Адът не е нищо друго, освен свят на безлюбие. Всички лоши мисли, всички лоши чувства и всички лоши постъпки на цялото човечество са създали ада. Всички хубави мисли, всички хубави чувства и всички хубави постъпки на цялото човечество са създали рая. Това е моето верую. Дали вие вярвате или не в това, вие сте свободни. Аз вярвам.

7-ма неделна беседа, 1 декември 1940 г., 10.ч.с., Изгрев

И тъй, първо ще се стараете да се самоконтролирате, ще се стараете думите ви да бъдат отмерени - да не говорите повече, отколкото трябва. Аз мога да кажа: «Обичам ви.» Друг пък ще каже: «Не, аз много ви обичам - аз ви обичам повече от онзи.» Започнете ли да туряте прилагателното много, повече, най-много, любовта си е заминала. Любовта не търпи никакви сравнения. И тогава аз определям: Най-малката любов в света е любовта на родителите към децата им. От там започва физическата любов - физическата любов е най-малката: искаш да целунеш някого, това е най-малката любов. И с най-малкото трябва да се започне - ще дадеш някому хлябец, ще кажеш някоя сладка дума, това е най-малката любов. А когато говорите за духовната любов, тя изисква много - тя дава всичко и взима всичко. Ние още не можем да говорим за духовна любов. Какво подразбирате под духовна любов? Някой брат може да ви каже, че има към вас духовна любов, че ви обича, но щом влезе в къщата си и затвори прозорците, веднага любовта му изчезва. Щом се усъмниш, ти нямаш никаква любов - Любовта не допуска никакво съмнение, Любовта не допуска никакво зло: ако у мене живее Бог, този Бог не може да прави зло. Правиш ли зло, това значи, че в тебе не живее Господ.

Ще се освободите от вашите съмнения, че хората не ви обичат, че имат предубеждение по отношение на вас. Вие трябва да дадете възможност на Бог да се прояви във вас и тогава ще видите как хората ще ви обичат - когато Бог се всели във вас, тогава всички ще имате доброто разположение, което търсите, тогава Любовта ще се прояви във вас.

Всички ще се съсредоточим, всички ще опитаме, ще работим - няма да чакаме един да почне да работи, а всички ще проявим мисълта си да знаем, че сме удовете на Господа и че Той по един или друг начин се проявява в нас. И където видим една Божествена Мисъл, ще е се радваме.

Беседи и утвърдения 1921г. ВЪЗПИТАНИЕ НА ЧОВЕШКАТА ВОЛЯ

И знанието, както любовта, е на степени. Който е работил повече, той има повече любов и повече знания. Друг някой има възможност да прояви голяма любов и големи знания, но малко е работил. Всички същества са еднакво надарени, но не са еднакво проявени. Значи, има проявени и непроявени възможности. В това се състои разликата между хората, както и между всички живи същества. За да прояви своите възможности, човек се нуждае от любов. Когато любовта го посети, съзнанието му се пробужда, т.е. озарява. Значи, любовта озарява съзнанието на различните същества според степента на тяхното развитие. Рибите, птиците, млекопитаещите и хората са имали различни понятия за любовта. Даже и хората от различните раси не са имали едно и също понятие за любовта. Петте раси имат пет различни понятия за любовта. Шестата раса, която ще дойде в бъдеще, ще има съвършено ново разбиране за любовта.

Мнозина се оплакват от противоречията, които срещат в любовта. Това е привидно положение. В любовта не съществуват противоречия. Ако човек живее само във физическата любов, непременно ще има противоречия; ако живее само в духовната любов, пак ще има противоречия; ако живее само в Божествената любов, също така ще има противоречия. Обаче, ако живее едновременно в трите свята и познава всички прояви на любовта, той никога няма да има противоречия. Докато изучи законите на физическия свят, човек трябва да мине през 777 прераждания. Във физическия свят се преплитат и останалите два свята - духовният и Божественият, които се изучават едновременно. Задачата на човека е да научи законите на любовта, да може правилно да я възприема и предава. Ще кажете, че любовта е майка на човека. Други пък признават само физическата си майка. И това положение е вярно, но коя ще бъде истинската ви майка, щом сте минали през 777 прераждания? Който живее в любовта, той е сам на себе си майка, баща, брат и сестра. Вън от любовта човек може да бъде и майка, и баща, и брат и сестра. Няма по-велико нещо за човека от това, да придобие любовта. - Защо? - Защото той живее вече в пълнотата на живота. Той носи всичко в себе си. Като влезе в областта на любовта, човек се намира пред мъгла, както сте вие днес на планината. Любовта забулва само лошите, кривите, отрицателните неща. Любовта вижда само красивите, великите и възвишените неща. Тя живее в реалността на нещата.

Беседа от Учителя, държана при Седемте рилски езера, 15 август 1940 г.

Питат ме, женят ли се хората на оня свят. - Там няма женитба; там никой не се жени, но раждат деца. - Как става това? - Понеже там живеят за другите, двама от тях, които се обичат, насочат мисълта си към някоя страдаща, грешна душа и - помагат. По тоя начин те се свързват помежду си. Душата на която помагат, е тяхното дете. Щом помагат на своя близен, те считат, че са се оженили. Две души от оня свят трябва да се съединят, за да спасят една душа на земята. Това е една свещена мисъл, която трябва да държите в ума си. Само така ще се освободите от вашето еротично гледане на женитбата и на раждането. Начинът, по който хората сега се размножават, е последен. В бъдеще той ще се измени. Хората ще се размножават и ще раждат по нов начин, по-съвършен от сегашния. Както днес хората раждат, това е

резултат на грешното състояние, в което се намира човечеството. Сега то минава през долината на греха. Женитбата на сегашните хора е женитба на грешни хора. В бъдеще тоя начин ще се измени.

Смешно е положението на сегашните женени хора. Казват, че двама млади, които се обичали, се венчали. Какво ще кажете за тяхната любов, когато на другия ден след сватбата те започват да спорят, кой от тях има по-големи права. Мъжът казва, че той печели, следователно, той има по-големи права. Като отива на работа, той оставя на жената стотина лева за нуждите на къщата и заключва касата. След това ще говори за идеална любов между съпрузите. Тяхната любов е посмешище пред Бога. Това не е за осъждане. То характеризира състоянието, в което сега се намира цялото човечество. Бог търпи всичко и очаква пробуждането на човешките души.

Сега аз говоря за съзнанието, което трябва да се пробужда и разширява. Работете върху себе си, без да мислите, че ще оправите света. В големия театър - светът, вие сте само служители. Защо е направен така театърът, това не е ваша работа. Ако не е направен добре, вината не е ваша. В театъра се играе една велика драма. Как се играе тая драма, какви са актьорите, това не е ваша работа. Вие сте слушатели и служители в театъра. Като слушатели, ще гледате, как играят актьорите. Като служители, ще си вършите добре работата.

Лекция на Учителя, държана на 1 юни, 1932 г. София. Изгrev.

Трябва обмяна между старите и младите. Колкото обмяната между старите и младите е по-правилна, толкова резултатите са по-добри. Не може един млад да бъде светия. Най-първо обмяна между физическата енергия. Не е смъртен грях сношението, но се спъва човек в своята еволюция. Въпросът за брака е: да дойдат на земята ония души, които са определени, а като дойдат други, които не са определени, семейството не е изпълнило своето задължение. Сношенията между младите е временно отбиване от правилния път. По принцип тоя акт съеди-нителен ли е? Обмяна на енергиите трябва да стане, но каква храна трябва да вземеш. Трябва да бъдат интимни, но не фамилиарни. Глупостите развърщават. Актът е развърщавач и опасността е там, че когато през пространството става обмяна, по-лоши последствия има. Близост трябва да има - оплождане, така става обмяната правилна, но не и фамилиарност.

Външният свят е така разгащен, че на младите трябва да се помогне да запазят своята чистота. Така трябва да се препоръчва и да се достигне.

В ранните времена на братските вечери ядат и пият, и се напиват, и това пророкът осъжда. Колкото повече забраняване едно нещо, толкова е по-опасно, но трябва да се урегулирва. Докато се обичат по Бога, престъпление няма, но когато в чувствата се вложи отрова, когато почне лъжата и любов не по Бога, там е вече лошо. Може да се разреши моментално отделянето между двама, които се обичат, но ще се яви омраза. В резултат работата се лесно разрешава: "Вземи триона и отрежи сухия клон!" - всички тия работи са тайни, не е индивидуален въпрос, а колективен, понеже се касае за цяло едно общество, а девствена не е душата, но ще дойде ден да се очисти. Но да не се съблазнявате, ние сме в един грешен свят. Дойдеш до един човек грешен, едва можеш да търпиш миризмата му...

Може да останат някои неразрешени въпроси, но като дойде за разрешение, целият невидим свят взема мерки за неговото правилно разрешение и всички светии и ангели по земята вземат участие за неговото разрешение. Трябва да си замине старото, за да дойде новото. Малка от сърце молитва е приета от Бога пред голяма не от сърце.

26 април 1927 г., вторник, .5 ч. - 7ч. и 50 мин., ул. "Опълченска" 66 (извънредни беседи)

Днес хората трябва да си сътрудничат. Без взаимна помощ едни на други животът няма смисъл. Когато се говори за полов живот между мъже и жени, ние имаме предвид сътрудничеството помежду им. Това, което жената носи в своя ум, мъжът не го носи. И това, което мъжът носи в своя ум, жената не го носи. Това, което жената носи в своята дихателна система, мъжът не го носи. И това, което мъжът носи в своята дихателна система, жената не го носи. Това, което жената носи със своята симпатична нервна система, мъжът не го носи. И това, което мъжът носи със своята симпатична нервна система, жената не го носи. Това са разграниченията, които всички хора трябва да имат предвид.¹

Любовта дава живот, НБ 1938-39 г. стр. 455, издание 1999, София

¹ 5. Не лишавайте един друг от съпружеско сношение, освен ако бъде по съгласие за малко време, за да се предавате на молитва, и пак бъдете заедно, да не би сатана да ви изкушава чрез вашата невъзможност да се въздържате.

¹ Коринтяни 7:5

Ако между центровете на женския и мъжкия ум не става правилно преплитане на енергиите, непременно ще се образува едно нервно състояние. Причината на това е, че от едната или от другата страна остава излишна непласирана енергия и тя произвежда злото...

Ако мъжът има излишна енергия, нека я пласира в друга жена, но разумно; ако пък жената има излишна енергия, нека я пласира в друг мъж, но достойно и разумно. Необходимо е да става навсякъде духовна обмяна, за да има растене, мир и хармония. Българите знаят този начин и затова правят сборове.

“Старият книжник” стр. 229, 230.

Следователно, за да се създаде цел или някакъв висок идеал в живота на човека, той непременно трябва да свърже мисълта си с друго някое същество, а после и двамата заедно да отправят енергиите си към трети висок, възвишен център - С. Този център, този обект може да бъде Бог. Само при това положение човек може да се освободи от противоречията. Тъй щото, когато двама души се обичат, те трябва да отправят енергиите си към трети център -С, общ и за двамата. Този център трябва да бъде някакъв висок идеал или някое възвишено същество, което да е състояние да регулира енергиите на съществата А и Д. Иначе, остане ли да преливат енергиите си един в друг, те ще се сблъскат, ще експлоадират, ще се изгубят в пространството.

стр. 226, МОК "Добри навици", том 2, год. 2, изд. 1994

Има една прана, която се усвоява през лявата ноздра, и друга, която се усвоява през дясната. През лявата се приема магнетичното течение, което има връзка със слънчевия възел и се нарича слънчево течение. А през дясната ноздра се приема електричното течение, което има връзка с главния мозък и се нарича лунно течение. Първото има връзка със сърцето, а второто - с ума. Когато искаме да развием повече сърцето, то приемаме през лявата ноздра и изпускаме през дясната. А когато искаме да развием повече ума, приемаме въздух през дясната и изпускаме през лявата. Това правим, за да установим равновесие между ум и сърце, а също и между електричество и магнетизъм. И когато сменяме дишането - ту през лявата, ту през дясната ноздра, уравновесяваме двете течения.

“Акордиране на човешката душа”, том 2, изд. Бяло Бр., Соф. 2000 г., стр. 195

Когато искате да поемете дълбоко въздух, затворете дясната ноздра на носа си и поемете въздуха през лявата ноздра. След това затворете и лявата ноздра, като задържате въздуха известно време в дробовите си. После отворете дясната ноздра и бавно изпускайте въздуха навън. По този начин ще се образуват две противоположни течения в дробовите ви, които отговарят на двете течения в живота. Когато сте неразположени или смутени вътрешно, правете тези упражнения за дишане, като се свързвате с Божественото съзнание.

“Форми в Природата”, ООК, Соф. 1938 г., стр. 28-29

Я станете всинца прави. Ще затворите дясната ноздра с левия пръст, ще поемете въздух и ще броите до четири. Ще задържите въздуха и ще броите до 16, ще издишате навън през дясната ноздра и ще броите до 8. Четири приемане, 16 задържане, 8 издишане, приемане с дясната ноздра, издишане с лявата. Туй упражнение ще го правите, понеже аз участвам. Направете го всички, не се обленявайте. Никога няма да имате по-добри условия да го правите. Ще го правите два пъти на ден - сутрин и вечер. Ще пристъпите към някои малки работи. Потребни са известни упражнения.

“Вътрешният господар”, ООК год 19, том 2, изд. Алфадар, стр. 237-238

Сега при дишането, когато приемате въздуха, дръжте мисълта си. Приемате въздуха, значи въздухът който иде от слънцето, тази енергия, приемате я дълбоко в дробовите, мислете върху това. А след това издишате, то е повръщане към Бога. От периферията на живота се връщаме към Бога. При туй връщане човек трябва да каже нещо. Какво ще кажеш сега като дишаш? - Да кажем искаш да вдишваш, мисли за Любовта. А като издишаш мисли за Божията Любов. Три канала има в гръбначния стълб. Два канала са отворени, през които хората дишат и оттам вървят теченията. Горе, в големият мозък и в симпатичната нервна система (има) трети един канал, той е каналът на Истината, който в съвременните хора е затворен. Всичкото зло е там. Ако този канал се отвори, то е по средата. Влиза в мозъка, оттам минават теченията и трябва да минат в предната част на челото и в горната част на главата. Тогава човек придобива туй космическото съзнание. Този човек придобива съвсем друг изглед, съвсем друга сила се представя, понеже сега само двата канала са отворени. Единият канал в жените е повече развит, а другият канал в мъжете е повече развит. Третият канал е който децата трябва да развият. Дете е туй, което се ражда в нас. Новото, което постоянно се ражда, те са нашите деца. Всичките възвишени мисли, които идват в нас, те са нашите деца. те трябва да развиват тия течения. Запушеният канал е каналът на Истината. Когато се отвори този канал, ние ще бъдем свободни.

13 лекция на Общия окултен клас, държана от Учителя на 29 декември 1937 г., сряда, 5 ч. с. София - Изгрев.

“Ще бъдат научени от Господа” - Тоя е основния принцип на живота. - Кога ще бъдат научени? - Когато служат на Господа. Милосърдието има отношение към закона на служенето. Решете се и вие да служите на Бога. Това е новото учение, което всеки може да приложи. **Преди да пристъпите към служенето, трябва да примирите мъжа и жената в себе си.** Ще им кажете: Или ще се примирите и заедно ще служите или ще напуснете моя дом. Както жената дава ултиматум на мъжа си, или да се откаже да ходи с чужди жени, или ще го напусне, така всеки човек да даде ултиматум на мъжа и жената в себе си да се примирят. Когато мъжът в жената, и жената в мъжа кажат, че ще служат, ще се примирят, тогава и ти ще приемеш новото учение и ще служиш на Бога с Любов. Жената в мъжа трябва да се подчинява на мъжа, но и мъжът в жената трябва да се подчинява на жената. Това е Божественото учение. Лявата страна на човека е женска, а дясната е мъжка. Лявата е по-малка от дясната, т.е от мъжката. Тия два принципа се виждат и в ръцете, и в очите на човека.

“Да възлюбим Господа”, НБ, Соф. 1946 г., стр. 57-58

Всички хора се стремят към свобода. Всеки иска да бъде свободен, но не знае как да придобие свободата си. Само онзи човек може да бъде свободен, който знае как да възприеме Истината. Който не може да възприеме Истината, той е роб на условията. Този човек е осъден на вечни безпокойствия, на страх и на тревоги. За да придобие свободата си, човек трябва да даде път на Божественото начало в себе си.

“Ключът на живота”, беседа “Връзки на сърцето и ума”, стр. 124, издание от 1993 г., ИК “Снежана”

Във всички създания съществува вътрешна връзка. Вие трябва да се стремите да премахнете условията, които препятствуват за заякчаване на тази връзка. Всеки от вас трябва да работи искрено върху себе си, и като работи, да счита, че работи за всички и всички работят за него. То е Божествен закон, който трябва да работи и в нас. Окултната наука го нарича “Висше Аз”, но по-право е да се каже “Божествена Душа”. В нея са вложени всички условия за нейното развитие, а когато е образувана връзката, всички способности и чувства растат.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1919 г., второ фот. изд., стр. 6

- Как може човек да познае душата си? Под думите “да намериш душата си”, значи да чувстваш, че между хората и тебе няма дисхармония, а има правилна обмяна на мисли и чувства; ще рече да има хармония между сърцето и ума - да се прояви Любовта и Мъдростта. Като намерите душата си, вие ще почувствувате неизказана радост.

“Беседи обяснения и упътвания”, 1919г., второ фот. изд., стр. 18

Ако искате да развиете милосърдието си, проектирайте ума си в онзи център на главата, който е на 2 см. над челото (в средата); тогава ще започне прилив на кръвта към това място, и тя ще започне да подхранва съответните клетки, а щом започват да се развиват тези клетки, те ще придивикат и възприемат вибрациите на невидимия свят, и вие ще станете милосърдни по интуиция.

“Беседи обяснения и упътвания” 1919 г., второ фот. изд., стр. 74-75

Да допуснем, че в някой човек липсва чувството на милосърдие. Как ще го добие той? Такъв човек трябва да дружи повече с хора филантропи, човеколюбиви, които са готови да се жертват за доброто на другите хора. Или пък той трябва да чете такива книги, в които да среща примери от хора със силно развито чувство на милосърдие. Освен това човек, у когото липсва това чувство, добре е всеки ден, около 10-20 минути най-много да постави ръката си върху центъра на милосърдието, за да приижда към него известно количество енергия. В продължение на 1-2 години този човек може да развие в себе си това чувство. Чувствата се подхранват с енергия... Който иска да се учи и да напредва в живота, той трябва да си избира такива другари, които природата е щедро надарила. Тия хора са родени при благоприятни условия.

“Време и сила”2, “Време и сила” стр. 12-13.

Истинската база на умствения живот е милосърдието. Някои хора искат да възпитават, да развиват ума. Те са приложили хиляди системи до сега, но въпреки това умственият живот не върви по правилен път. Събудете в един човек милосърдието, ще събудите в него и правата посока към умствен живот. Милосърдието се намира в центъра на челото. Милосърдието е център, към който хората трябва да се стремят. В умствения живот милосърдието има най-силно влияние. Няма друго чувство, друга способност, която да има толкова силно влияние върху ума, каквото милосърдието, затова челото трябва да расте съразмерно. Горната му част трябва да се издига нагоре. От чисто

идеално гледище, вие трябва да оставяте милосърдието да прояви резултатите си в ума. Тъй както днес някой схващат милосърдието, то е безидейно. Запример, гледаш, че някой страда, но твоето сърце не се трогва ни най-малко. Когато дойде истинското милосърдие в света, когато човек схваща правилно нещата, той има еднакво разположение към всички живи същества.

Затова, първото нещо в умствения живот е милосърдието. Човек на главата си има три центъра, които играят важна роля: милосърдие, любов към Бога и твърдост. **Милосърдието е качество, което свързва човека с висшите същества, у които няма страсти. Втория център е висшето чувство у човека – любов към Бога. То го свързва със същества, които произлизат от Първичната Светлина.** Третото чувство представлява твърдостта у човека, един от главните стълбове на човешката воля. То го съединява със съществата, които разполагат със силите в природата. Твърдият човек издържа на всичко, което му дойде в живота. Имало е случай, когато някой го бие, пукне му главата, но той издържа, нищо не казва. В него търпението е силно развито. Не всички хора са еднакво търпеливи. Твърд трябва да бъде човек, за да бъде търпелив. Когато разумните същества ви разглеждат, те разглеждат само движението, пътищата на силовите линии във вас, а не се занимават с вашата външна страна.

“Високия идеал” ООК – 1923г., том първи, изд. Сонита – 2001 г., стр.181-182

Без милосърдието законът показва, че лошите последствия непременно ще се повърнат назад. Законът е верен. Туй, което наричаме орисница, всякога ще се повърне. Престанеш ли да се ръководиш от милосърдието, непременно тази лоша орисница, съдбата, ще се повърне. Тя е жива, и щом се повърне тази орисница, тогава ученика не може да бъде вече ученик. Сърцето на ученика трябва да бъде непременно обсебено от милосърдието. Той трябва да бъде милостив. Може да го направите или не, трябва да бъдете. И тъй милосърдието, когато е развито, френологически се изразява на предната част на главата, на челото. Ако нямате милосърдие, предната част на главата е сплесната. Всеки от вас може да придобие милосърдието. Туй милосърдие може в човешката душа да расте и да се развива, както всяка друга добродетел. И ученика е длъжен да култивира милосърдието. Туй милосърдие като премахне тази лоша орисница, ще премахне лошите условия, и ще му създаде благоприятни, при които той ще бъде един отличен ученик. Ако вие сте неразположени духом, можете ли да учите? За да учиш, трябва да имаш най-доброто разположение на духа. Само при добро разположение можеш да се учиш; само при едно добро духовно настроение можеш да мислиш за най-великите въпроси, да възприемаш най-великите мисли, да разглеждаш великия космос, който Господ е създал. Изгубиш ли това разположение тогава божествените лъчи не могат да проникнат в съзнанието, всичко се затваря. И когато човек остава в тъмнина, съзнанието, всичко остава в бездействие, нищо не ни интересува и най-после и ние заспим.

Сега, аз искам да турите като добра основа милосърдието, няма да се повръщам да говоря пак за него. Други ще говорят за милосърдието: скърбите, страданията, нещастията, неволите, всичко туй ще ви говори все за милосърдието. И всичко, което сега съществува в света, тази дисхармония показва, че милосърдието не е обсебило човешкото сърце. Туй милосърдие е потребно и необходимо за правилния вървеж във школата.

Беседи и упътвания 1922 г. Стр. 256-257

Милосърдието насърчава човека, дава му възможност да изправи грешките си. Няма грешка в живота на човека, която да не може да се изправи. Милосърдието дава възможност на човека да изправи грешките си и да върви напред, да постигне своите добри желания.

Лекция от Учителя, държана на 10 октомври 1928 г.